

РЕШЕНИЕ

№ 19074

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Р.Г.Б.

при участието на секретаря К.М.И.
като разгледа докладваното от Р.Г.Б. Гражданско дело № 20221110105355 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на “С” АД против Б. К. А., с която е предявен установителен иск за установяване съществуването вземането на ищеца за цена на питейна вода, за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

Ищецът “С” АД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК и в производството по ч. гр. д. № 48512/ 2020г. по описа на СРС, 170 състав, е била издадена заповед за изпълнение, която е била надлежно връчена на длъжника. Последният подал възражение по чл. 414 ГПК, което обуславя правния интерес от завеждане на настоящите установителни иски.

Ищецът извежда субективните си права при твърдения че между страните съществува облигационно правоотношение, възникнало въз основа на договор за предоставяне на ВиК услуги. Същият е релевирал твърдения, че ответникът има качеството на потребител на ВиК услуги, доставени в обект, находящ се в гр. София, ж.к. “Л”, бл. ***, вх. Г, ет. 7, ап. 83. Според ищеца, получаването на ВиК услуги ставало при публично известни Общи условия, одобрени от КЕВР, съгласно чл. 8 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи. В исковата молба са наведени твърдения, че през периода 28.01.2012г.-05.06.2020г. (съгласно уточнителна молба от 25.03.2022г.) ищецът доставил в имота питейна вода, като ответникът не простирил насрещно и не платил цената на същата.

При изложените фактически твърдения, ищецът моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника съществуването на вземането му за сумата 3869,85 лева, представляваща цена на питейна вода, доставена в обект, намиращ се

в гр. София, ж.к. "Л", бл. ***, вх. Г, ет. 7, ап. 83, за периода 28.01.2012г.- 05.06.2020г.; сумата 1464,12 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.04.2012г.- 12.07.2020, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 03.11.2020г. по ч.гр.д. № 48512/ 2020г. на Софийския районен съд.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на исковете. Ответникът оспорва да има качеството потребител. Посоченото възражение е аргументирано с доводи, че същият не притежава правото на собственост или вещното право на ползване върху процесния имот. В отговора са развити съображения, че общите условия не са влезли в сила. Ответникът сочи се, че в случая се касае до непоискани доставки. Същият оспорва количеството доставена питейна вода и техническата изправност на измервателните уреди. В отговора е релевирано е възражение за изтекла погасителна давност.

В обобщение, ответникът счита, предявените искове за неоснователни и моли да бъде постановено решение, с което същите да бъдат отхвърлени.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът установи следното:

Пред настоящата инстанция е представена справка от Агенция по вписванията, от която се установява, че по партидата на ответника е вписано учредяване на договорна ипотека върху процесния имот. Вписано е, че кредитополучатели са Б. К. А. и Ю И А.а (за по ½ от дълга).

От изисканата по реда на чл. 186 ГПК справка от Столична община, Дирекция "Общински приходи", отдел "Л", се установява, че по отношение на процесния имот са Б. К. А. и Ю И А.а, които са декларирали, че притежават по ½ ид.ч. от правото на собственост върху имота.

От заключението на изслушаното пред първоинстанционния съд заключение на съдебно- техническа експертиза (СТЕ) се установява, че през процесния период 28.01.2012г.- 05.06.2020г. в имота са доставени 2141,05 куб.м. питейна вода на стойност 4233,77 лева. Размерът на непогасените задължения за цена на питейна вода за процесния период (по фактури, издадени в периода 15.03.2012г.- 12.06.2020г.) е 3869,85 лева, а за обезщетение за забава за периода 15.04.2012г.- 12.07.2020г. В периода 28.01.2012г.- 24.01.2014г. количеството питейна вода, доставено в имота е отчетено по показанията на монтираните в него два броя водомери. В периода 24.01.2014г.- 16.06.2016г., поради изтекла метрологична годност на средствата за техническо измерване (СТИ), количеството питейна вода, доставено в имота, е начислено на база, за трима потребители. В периода 17.06.2016г.- 12.06.2020г. количеството питейна вода, доставена в имота, е отчетено по показанията на два броя водомери, монтирани в процесния обект. Вещото лице е посочило, че за периода 26.03.2010г.- 20.12.2014г. са съставени карнети за отчет. За периода след 20.12.2014г. данните от показанията на водомерите се съдържат в системата на ищеца за електронно отчитане.

Настоящият състав на съда намира, че на заключението на СТЕ следва да бъде дадена

вяра. Вещото лице е специалист, притежаващ специални знания от съответната област, като в пълнота и компетентно е дал отговор на поставените пред експертното изследване задачи.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

За уважаване на иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 Закона за водите вр. чл. 40 Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребители за ползване на водоснабдителни и канализационни системи в тежест на ищеца е да докаже, че ответникът е потребител на В и К услуги по възникнало между страните облигационно правоотношение, че в процесния период ищецът е доставил В и К услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза поне на претендираната сума.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Предоставянето на В и К услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от В и К оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност- арг. чл. 198о, ал. 1 и [ал. 2 ЗВ](#). В настоящия случай е безспорно, че оператор на В и К услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество.

Съгласно разпоредбата на [пар. 1, буква "а"](#) от ДР на [Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#) потребители са юридически или физически лица- собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги. Съгласно разпоредбата на чл. 9а от Наредба № 4 от 14.09.2004 год. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи промяната на носителя на правото на собственост, на строеж или на ползване на водоснабдения обект има действие спрямо оператора от деня на промяната по партидата на потребителя по реда, определен в договора или в общите условия. Конкретиката на случая сочи, че ищецът е представил справка от Агенция по вписванията, съгласно която обезпечаване на дълг на ответника върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота е вписана договорна ипотека. Имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България и се състои от партидите на отделните имоти. Съгласно чл. 44, ал. 1 Правилника за вписванията /ПВп/ писмените справки се състоят в издаване удостоверения за вписванията, отбелязванията или заличаванията, както и в издаване преписи или извлечения от съществуващите вписвания, отбелязвания или заличавания по книгите, или от партидата на лицата, а според чл. 45 ПВп удостоверенията се отнасят: а) за определени лица; б) за определени недвижими имоти; в) за определено време. Според чл. 80 ЗКИР актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност. Съгласно чл. 82, ал. 1 ЗКИР съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право.

Предвид указания в ПВп и ЗКИР, представената справка е годна да установи

притежанието на вещно право на собственост, както и основаната на това договорна обвързаност с дружеството. От друга страна, не е проведено насрещно доказване, че през процесния период притежаваното от нея право на собственост е било отчуждено в полза на друго лице. По отношение на вписаната ипотека, следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 167, ал.3 ЗЗД, ипотека може да се учреди само върху имоти, които при сключването на договора принадлежат на лицето, което я учредява. Страна по договора за ипотека може да бъде само собственика на недвижимия имот, като последният може да бъде длъжник по главното правоотношение или трето лице, което се е съгласило да обезпечи вземането на кредитора към длъжника по главния дълг. Изложеното налага изводът, че към датата на учредяване на ипотеката, процесният имот е собственост на ответника.

Независимо от горното, следва да се посочи, че от представеното писмо от Столична община, дирекция “Местни данъци и такси”, се установява, че за процесния имот е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижими имоти, в която като облагаемо лице за $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота е посочен ответникът, като носител на правото на собственост върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от него. Декларацията обективира извънсъдебното признание на ответника, че той притежава правото на собственост върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от процесния имот, предвид нейното изявление, което се ползва с висока доказателствена стойност. Предвид съвкупната преценка на представените по делото доказателства се установява, че ответникът притежава право на собственост върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота, респективно е потребител на питейна вода и пасивно легитимирана да отговаря по предявения иск.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че през процесния период между страните е налице облигационно правоотношение, породено от договор за предоставяне на водоснабдителните и канализационните услуги по отношение на процесния имот.

В обобщение, при съвкупната преценка на събраните доказателства съдът достига до извода, че вземането на ищеца е доказано по основание.

Спорен между страните е въпросът през процесния период доставено ли е в имота количество питейна вода, съответстващо на претендираната цена.

Два са подходите, въз основа на които се определят потребените водни количества, за имоти в сграда- етажна собственост- 1) при наличие на водомери потребените количества се определят съобразно разпоредбите на чл. 32 и чл. 35 от Наредба № 4/ 2004г.; 2) при липса на водомери потребеното водно количество се определя на база брой обитатели и определено месечно потребление по реда на чл. 39, ал. 5 и 6 от Наредба № 4/ 2004г.

Конкретиката на случая сочи, че през периодите 28.01.2012г.- 24.01.2014г. и 17.06.2016г.- 12.06.2020г. количеството питейна вода, доставено в имота, е отчетено по показанията на монтираните в него два броя водомери. През периода 24.01.2014г.- 16.06.2016г., поради изтекла метрологична годност на средствата за техническо измерване (СТИ), количеството питейна вода, доставено в имота, е начислено на база, за трима потребители.

Количеството изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора се измерва чрез монтираните на всяко водопроводно отклонение водомери- чл. 32, ал. 1

Наредба № 4/ 2004г., а за сгради- етажна собственост- въз основа на измереното количество, отчетено по общия водомер на водопроводното отклонение за определен период от време, което се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер, като първо се отчита общият водомер в присъствието на представител на потребителите, а след това се отчитат индивидуалните водомери - чл. 32, ал. 2 и 3 от посочената наредба. Съгласно чл. 32, ал. 4 с.н., отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнет, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път.

По делото не са представени доказателства, опровергаващи констатациите на вещото лице, относно достоверността на отчетените данни, поради което съдът приема, че вземането на ответника е доказано и по размер. За пълнота следва да се посочи, че съгласно чл. 162 ГПК, в случаите, в които по делото не са налице достатъчно данни за размера на иска, съдът определя последният по своя преценка или ползва заключението на вещо лице.

Както се посочи, количеството доставена питейна вода в имота през периода 28.01.2012г.- 24.01.2014г. и 17.06.2016г.- 12.06.2020г. е отчетено по показанията на монтираните в него два броя водомери. Посочените средства за техническо измерване са преминали метрологичен контрол. поради което са средство, годно да отчита количеството доставена питейна вода.

През периода 24.01.2014г.- 16.06.2016г., поради изтекла метрологична годност на средствата за техническо измерване, количеството питейна вода, доставена в процесния имот, е определено на база, за трима потребителя. Според чл. 34а, ал. 1, ал. 2 и ал. 5 Наредба № 4/ 2004г., индивидуалните водомери в сгради- етажна собственост, се проверяват за метрологична годност по искане и за сметка на потребителите, като при установен непроверен водомер количеството изразходвана вода се начислява по реда на чл. 39, ал. 6 от същата наредба. Нормата на чл. 34а, ал. 5 Наредба № 4/ 2004г. предвижда, че когато длъжностно лице на оператора установи потребители с непроверени индивидуални водомери съгласно ал. 1, срокът за извършване на проверка на водомерите е три месеца. В случай, че след изтичането на този срок не е извършена периодична проверка на водомерите, количеството изразходвана вода се начислява по реда на чл. 39, ал. 6. Последната цитирана разпоредба препраща към чл. 39, ал. 5 от Наредба № 4/ 2014г. и по същество предвижда, че при наличие на непроверен водомер, месечното количество изразходвана, отведена и пречистена вода се начислява по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател, като до извършване на проверката посочените количества вода се завишават всяко тримесечие с по 1 куб. м. за всеки обитател.

В конкретния случай е установено, че през периода 24.01.2014г.- 16.06.2016г. в жилището на ответника не е имало водомери, преминали метрологичен контрол. Ето защо и предвид липсата на насрещно твърдение от ответника, съответно на ангажирани доказателства, че в имота е бил монтиран водомер, който е бил проверени, респективно, че е

бил метрологично годен, то следва извода, че са налице гореописаните предпоставки за служебно начисляване на потребление. Количеството питейна вода (при липса на оспорване на изводите на вещото лице по комплексната експертиза) следва да бъде определено на база трима обитатели в имота.

При извод за основателност на предявения иск, следва да бъде разгледано възражението за изтекла погасителна давност. Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, "понятието "периодични плащания" по смисъла на чл. 111, б. "в" от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. Следователно еднаквостта или различието на размера на задължението за плащане нямат отношение към характеристиката му като периодично, като единствено е необходимо той да е предварително определен или определяем.

Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието, поради което представляват периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от водоснабдителните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт- договор, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер.

Заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 07.10.2020г. С подаването му е прекъсната давността за вземания, чиято изискуемост не е настъпила към посочената дата. Ето защо и всички претендирани суми за периода 28.01.2012г.- 06.10.2017г. се явяват погасени по давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 35 Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб. м за период, който се определя в общите условия или договора, но не по- дълъг от шест месеца. Когато периодът на отчитане на водомерите е по-дълъг от един месец, операторът ежемесечно начислява служебно количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от редовно отчетените съответни периоди на предходната година. След отчитане на показанията на водомерите количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление. Сходна е регламентацията и в Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от "С" (ОУ). Съгласно чл. 23, ал. 1 ОУ на ищеца, показанията на водомерите на водопроводни отклонения се отчитат с точност до 1 куб.м. за период не по-дълъг от 1 месец- за потребители по чл. 3, т. 2 и 3 и за общи водомери на сгради- етажна собственост. Съгласно ал. 2 и ал. 3 на с.р. отчитането на индивидуалните водомери след

общия водомер се осъществява най- малко веднъж на три месеца, до 24 часа след отчитането на общия водомер. В междинните периоди между два отчета В и К операторът ежесмесчно начислява количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от предходните 2 отчета. След отчитане на показанията на водомерите количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление. Съгласно чл. 33 ОУ, ВиК операторът издава ежесмесчни фактури при наличие на консумация и/или служебно начисляване на количества. (2) Потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях В и К 11 услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. По мнение на настоящия състав погасителната давност започва да тече от доставката на вода. Конкретиката на случая сочи, че ищецът не е изпълнил задължението си да отчита количеството доставена питейна вода и издаде фактура ежесмесчно, поради което и вземането е станало изискуемо от възникването му- с доставката на водата. Следва да се посочи и, че подобно поведение на доставчика, в светлината на засилената защита на потребителите, следва да се тълкува в полза на последните.

Предвид констатациите, че следва да бъде начислена на база двама обитатели в имота, определена по реда на чл. 162 ГПК, цената на доставената питейна вода в имота е 1262,45 лева, а обезщетението за забава върху цената на питейната вода- 909,54 лева

Отговорността на съсобствениците за заплащане на разноските за общата вещь е разделна и се разпределя съобразно квотите им в съсобствеността. Конкретиката на случая сочи, че ответникът е носител на правото на собственост върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота, поради което същият е материално легитимиран да отговаря за цената на електрическата енергия в размер, съответстващ на притежавания от него дял. Ищецът не е навел нито твърдения за солидарност, нито искане в тази насока.

Съгласно чл. 9, ал.4 от Договора купувачът е длъжен да заплаща дължимата сума до 15-то число на месеца, следващ отчетния. Следователно страните са уговорили срок за плащане, поради което ответникът е изпаднал в забава с изтичането му (срокът кани).

С оглед изложеното, искът за цена на питейна вода е основателен до сумата 631,25 лева. В частта над сумата 631,25 лева до сумата 3869,85 лева предявеният иск за установяване на вземането за цена на питейна вода следва да бъде отхвърлен. Искът за установяване на вземането за обезщетение за забава върху цената на питейната вода е основателен до сумата 454,77 лева, като в частта над сумата 454,77 лева до 1464,12 лева предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен.

Относно разноските:

Относно разноските на ищеца:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ГПК, заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от

ответника съразмерно с уважената част от иска. Ищецът е направил разноски в заповедното производство в размер на 156,68 лева (държавна такса в размер на 106,68 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева) и в първоинстанционното исково производство- в размер на 506,68 лева (държавна такса в размер на 106,68 лева, депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 300 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева). С оглед изложеното и съобразно уважената част от исковете, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в заповедното производство в размер на 31,90 лева и в първоинстанционното исково производство- в размер на 103,16 лева.

Относно разноските на ответника:

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК, ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Предвид изложеното, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от исковете, в размер на 557,48 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Б. К. А., с ЕГН *****, съществуването на вземането на “С” АД, с ЕИК *****, за сумата 631,25 лева, представляваща цена на питейна вода, доставена в обект, намиращ се в гр. София, ж.к. “Л”, бл. ***, вх. Г, ет. 7, ап. 83, за периода 07.10.2020г.- 05.06.2020г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение- 07.10.2020г., до окончателното плащане на сумата, на основание чл. 422 ГПК вр. вр. чл. 198о, ал. 1 Закона за водите вр. чл. 40 Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребители за ползване на водоснабдителни и канализационни системи вр. § 1, ал. 1, т. 2 ДР на ЗРВКУ и сумата 454,77 лева представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 15.11.2017г.- 12.07.2020г., на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 03.11.2020г. по ч.гр. дело № 48512 по описа за 2020г. на Софийски районен съд, 170 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявените от “С” АД, с ЕИК ***** против Б. К. А., с ЕГН *****, искове за установяване на вземането на “С” АД за цена на питейна вода, доставена в обект, намиращ се в гр. София, ж.к. “Л”, бл. ***, вх. Г, ет. 7, ап. 83, за периода 28.01.2012г.- 06.10.2020г. и над сумата 631,25 лева до сумата 3869,85 лева, с правно основание чл. 422 ГПК вр. вр. чл. 198о, ал. 1 Закона за водите вр. чл. 40 Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребители за ползване на водоснабдителни и канализационни системи вр. § 1, ал. 1, т. 2 ДР на ЗРВКУ и за

обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за цена на питейна вода за периода 15.04.2012г.- 14.11.2017г. и над сумата 454,77 лева до сумата 1464,12 лева, с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД, като неоснователни.

ОСЪЖДА Б. К. А., с ЕГН *****, да плати на “С” АД, с ЕИК *****, сумата 31,90 лева, представляваща направено в производството по ч.гр. дело № 48512 по описа за 2020г. на Софийски районен съд, 170 състав, разноси, съобразно уважената част от исковите и сумата 103,16 лева, представляваща направени в първоинстанционното исково производство разноси, съобразно уважената част от исковите, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА “С” АД, с ЕИК *****, да плати на Б. К. А., с ЕГН *****, сумата 557,48 лева, представляваща направени в първоинстанционното исково производство разноси, съобразно отхвърлената част от исковите, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____